

РЕШЕНИЕ

№ 37719

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова

Петър Савчев

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6510** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, подадена чрез юрк. Е., против Решение № 1435 от 15.04.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 96 - ти състав, постановено по НАХД № 18261/2024 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 785435-F766956/23.08.2024 г., с което на "КАЙМАКАНОВ ИНТЕРНESHЪНЪЛ" ЕООД, на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, за нарушение по чл. 127и, ал. 2 от ДОПК. В касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение. Изразява се несъгласие с извода на решаващия съд, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Излагат се доводи, че в АУАН и НП не липсват изискуеми реквизити, включително са налице коректна дата и място на административното нарушение. По същество се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което да се потвърди НП. В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Е., поддържа жалбата и моли да бъде уважена по мотиви изложени в същата. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. Ответникът - "КАЙМАКАНОВ ИНТЕРНESHЪНЪЛ" ЕООД, чрез упълномощен адвокат, оспорва касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски, съгласно представен списък и доказателства за заплащането им.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, II - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения.

От фактическа страна, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, въззивният съд е приел за установено, че на 12.02.2024 г., в 08:15 часа, при извършена на ГКПП „К.“ проверка от инспектори по приходите към НАП спрямо МПС с марка „М.“, с регистрационен [рег.номер на МПС], с водач Д. А. Р. било констатирано, че се извършва вътреобщностна доставка (ВОД) на стока включена в списъка на стоки с висок фискален риск /СВФР/, представляваща 7 000 кг. картофи, пресни или охладени: Други /код[ЕИК]/. Изпращач на стоката е "КАЙМАКАНОВ ИНТЕРНESHЪНЪЛ" ЕООД, със седалище в Република България, а получателят е със седалище в Република Гърция. При запитване за уникален номер за превоз (УНП), водачът е заявил, че няма такъв. Сведения в такъв смисъл се установяват и от декларацията на водача на превозното средство. Превозваната стока, видно от издадената фактура и ЧМР, е на стойност от 4725.00 евро. За извършените действия е съставен „Протокол за извършена проверка на СВФР при ВОД“ 010102951145_1/12.02.2024 г., екземпляр от който е връчен на водача на транспортното средство.

На 10.05.2024 г. свидетелят Г. – ст. инспектор по приходите в ЦУ на НАП съставил срещу „КАЙМАКАНОВ ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ЕООД Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F766956 за нарушение на чл. 127и, ал. 2 от ДОПК, за това, че във връзка с осъществено вътреобщностно доставяне на стока с висок фискален риск, описана в протокола от 12.02.2024 г., липсват данни за предварително деклариране на превоза с УНП.

Въз основа на АУАН и с допълнението, че нарушението е извършено в [населено място] на 12.02.2024 г., е издадено обжалваното НП № 785435 - F766956 от 23.08.2024 г., с което началникът на отдел „Оперативни дейности“ – С. към ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП е наложил на дружеството, на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, „имуществена санкция“, в минимален размер от 5000 лв., за нарушение по чл. 127и, ал. 2 от ДОПК.

С оглед така установеното, от правна страна Съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Формирал е извод, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл. 127и, ал. 2 ДОПК, доколкото не е декларирало по електронен път до НАП данни за процесния превоз преди започване на натоварване на транспортното средство със СВФР - картофи. Въпреки това въззивният съд е отменил НП, поради допуснати в административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила рефлектиращи върху правото на защита на наказаното лице. В мотивите на решението е изтъкнато, че АУАН не отговаря на императивните изисквания чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗАНН, доколкото не е посочено място на извършване на нарушението, както и коректна дата на извършването му. Въззивният съд е посочил още, че наказващият орган с НП се е опитал да санира неяснотата, относно тези обстоятелства, но изрично посочената датата на извършване на нарушението е неправилна.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Подробно и обосновано са

изложени аргументи за допуснатите съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. В нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗАНН в АУАН не са посочени дата и място на извършване на нарушението. Същевременно с НП са предявени нови факти, които не са отразени в АУАН, а именно, че нарушението е извършено на 12.02.2024 г., в [населено място]. Следователно налице е несъответствие между АУАН и НП по отношение на изискуемите реквизити, което е основание за отмяна на НП.

Несподелими са обаче изводите на въззивния съд свързани с неправилно отразяване в НП на място на нарушението. Същото правилно е отразено, като [населено място], доколкото необходимата информация е следвало да постъпи по електронен път в сървъра на НАП, намиращ се в [населено място], на основание чл. 9, ал. 1, изр. 2 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България /Наредба Н-5 на МФ/.

Тези аргументи не променят крайния изход на спора доколкото настоящият касационен състав се солидализира изцяло с приетото от въззивния съд, че посочената в НП дата на извършване на административното нарушение е неправилна, в резултат на неправилно приложение на материални закон.

В случая дружеството е санкционирано за административно нарушение по чл. 127и, ал. 2 от ДОПК, съгласно която „при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на страната и завършва на територията на друга държава – членка на Европейския съюз, доставчикът или продавачът/прехвърлител в тристранна операция или първият доставчик във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз преди започване на натоварването на транспортното средство и потвърждава изпращането на стоката след излизане на транспортното средство от територията на страната“. С Наредба Н-5 на МФ е регламентирана процедурата по подаване на данните. Нормата на чл. 9, ал. 1 от Наредба Н-5 на МФ предвижда, че „при всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на страната и завършва на територията на друга държава-членка на ЕС, доставчикът или продавачът/прехвърлител в тристранна операция или първият доставчик във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза преди започване на натоварването на транспортното средство. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 3 по реда на чл. 48“. Анализът на посочените разпоредби води до извод, че данните за превоза трябва да се декларират предварително преди започване на натоварването на транспортното средство. Безспорно процесният превоз на СВФР (картофи) е от Р България към Р Гърция, като за същия превоз изпращачът „КАЙМАКАНОВ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД не е декларирал данни по електронен път до НАП и не е бил генериран уникален номер преди започване на натоварването на транспортното средство. От писмените и гласни доказателства се установява, че натоварването е извършено на 10.02.2024 г. Тази дата е потвърдена и от процесуалния представител на касатора в хода на съдебните прения пред СРС. Следователно в НП за дата на нарушението неправилно е вписана датата на проверката на ГКПП „К.“ - 12.02.2024 г. Следва да се отбележи, че датата на извършване на административното нарушение винаги представлява съществен елемент от обективната му страна. В контекста на спецификата на производството по ЗАНН, посочването в НП на дата на извършване на нарушението, различна от действителната такава, обуславя отмяна на последното. Противното, означава вменяване на нови факти на наказаното лице, по които последното не се е защитавало в хода на образуваното срещу него административнонаказателно производство.

С цел изчерпателност следва да се посочи още, че в АУАН и НП липсва и друга релевантна информация /елемент от състава на нарушението/, а именно няма никакви данни и фактически

установявания - за територията на коя държава - членка на ЕС е изпратена стоката. Простото посочване на „ВОД“ и изписване на наименованието на получателя не изпълва това съдържание. То не може и не следва да се извлича и от останалите доказателствени материали по преписката, поради което препратка към съставения ПИП от 12.02.2024 г. и вписаните в същия констатации също не покрива законовите изисквания към съдържанието на АУАН и НП.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Ответникът моли за присъждане на разноски в размер на 1200 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение по представен списък. Настоящият състав намира за основателно възражението на процесуалния представител на касатора, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което счита, че следва да редуцира претендирания адвокатски хонорар до сумата от 800 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1435 от 15.04.2025 г., постановено по НАХД № 18261/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96 - ти състав.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на "КАЙМАКАНОВ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], сумата от 800 (осемстотин) лева - разноски по делото. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: